

*Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Galușceac)
Dosarul nr. 2ac-335/21 (2-19199887-02-2ac-26042021)*

DECIZIE

29 septembrie 2021
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul Judecătorii	Sîrbu Victoria Buhnaci Virgiliu și Dulghieru
Dorin Grefier	Toderica Vlad

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de SRL „Nefis” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 februarie 2021, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Bucuria Dulce” către SRL „Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 13 decembrie 2019, SRL „Bucuria Dulce” a înaintat o cerere de chemare în judecată către SRL „Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii.

În motivarea acțiunii reclamantul SRL „Bucuria Dulce” a indicat că, a depus la AGEPI cererea de înregistrare pe cale națională a mărcii individuale combinate ”Albinuța Mea”, pentru produse și servicii din clasele 30 și 35 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

În urma examinării cererii depuse, sub aspectul îndeplinirii condițiilor minime de constituire a depozitului național reglementar, a fost acordat nr. depozit 043403 din 19.11.2018, fiind publicat și în BOPI nr. 1/2019. În urma publicării, nu a fost depusă nici o contestație de către careva terțe persoane.

În urma examinării de fond a mărcii cu nr. depozit 043403 din 19.11.2018, la data de 31.10.2019, s-a emis Decizia AGEPI nr. 12089 și s-a dispus înregistrarea parțială a desemnării ”Albinuța Mea”, doar pentru serviciile din clasa 35, iar pentru

produsele din clasa 30 s-a respins înregistrarea, deoarece desemnării solicitate i se opune marca națională combinată „Albinuța”, nr. R11905 din 2002.10.28, titular – SRL ”Nefis”, înregistrată pentru toate produsele din clasa 30.

În argumentarea poziției sale, AGEPI a invocat art. 8 alin. (1), lit. b) al Legii privind protecția mărcii.

Invocă că, pârâtul SRL „Nefis” din momentul înregistrării mărcii „ALBINUȚA” (anul 2005), până în prezent, adică mai bine de 14 ani, nu utilizează efectiv în activitatea sa de antreprenoriat marca „ALBINUȚA” pentru clasa 30.

În același context, menționează că legiuitorul a stabilit că potrivit art. 20 alin. (1) al Legii privind protecția mărcii, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii, revine titularului mărcii.

Respectiv, urmează ca titularul mărcii nr. R11905 din 2002.10.28, SRL „Nefis” să prezinte instanței de judecată probe pertinente, care ar confirma că pe parcursul ultimilor cinci ani marca menționată a fost obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele din clasa 30.

Întrucât marca are, *inter alia*, funcția de a stabili o legătură între produse și servicii, și persoana responsabilă de comercializarea acestora, dovada utilizării trebuie să pună în evidență o legătură clară între utilizarea mărcii și produsele și serviciile relevante. Simpla aplicare sau indicare pe ambalaj și actele de însoțire a denumirii companiei, nu poate fi considerată utilizare efectivă în sensul prevederilor art. 14 și art. 20 din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor. Cu toate acestea, este important să se observe că expresia ”utilizării efective” folosită în contextul normei art. 14 alin. (1) și alin. (2) din Legea privind protecția mărcilor, cuprinde, în egală măsură, necesitatea de a demonstra utilizarea mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată sau într-o variantă a acesteia, în conformitate cu art. 14, al. (2) lit. a) din Legea sus citată și utilizarea produselor și serviciilor pentru care marca a fost înregistrată.

În aceeași ordine de idei, art. 20 alin. (1¹) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, prevede prezentarea dovezii de utilizare efectivă a produselor și serviciilor pentru care marca a fost înregistrată de către titularul mărcii.

Luând în considerație că funcția de bază a mărcii comerciale constituie identificarea produselor și/sau serviciilor pentru a căror înregistrare este cerută, conservarea unei mărci și nefolosirea acesteia pentru produsele solicitate, constituie abuz de drept și o ocupare nejustificată a unui drept al cărui protecție este subordonată condiției folosirii.

Solicită reclamantul SRL „Bucuria Dulce”, decăderea pârâtului SRL „Nefis” din drepturile asupra mărcii naționale combinate „ALBINUȚA” nr. R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 22 februarie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Bucuria Dulce” către SRL „Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii, ca fiind întemeiată.

S-a decăzut SRL „Nefis” din drepturile asupra mărcii naționale combinate ALBINUȚA nr.R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

S-a încasat de la SRL „Nefis” în beneficiul statului în suma de 100 lei cu titlu de taxa de stat.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 02 martie 2021 (conform plicului anexat), în termenul stabilit de lege, SRL „Nefis” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a indicat că, hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, ilegală și emisă cu încălcarea normelor de drept procesual și material.

Relevă apelantul că, SRL „Nefis” este titulară pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii naționale ”ALBINUȚA” nr. R11905 din 14.02.2005. Înregistrată pentru produsele din clasa 30 potrivit CIPS și beneficiază de protecție pînă la data de 28.10.2022.

Explică că, deoarece SRL „Bucuria Dulce” a primit refuz parțial de înregistrare a propriei mărci, similare cu cea a apelantei și pentru aceleași produse, iar potrivit art. 20 alin. (1¹) din Legea privind protecția mărcilor, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii, SRL „Nefis” se află în situația de a-și apăra dreptul său exclusiv asupra mărcii nr. R11905 din 14.02.2005.

Declară că, că marca „ALBINUȚA” nr. R11905 a fost și este în continuare utilizată efectiv se lucrează la pregătirea rețetelor pentru bomboane jeleu care urmează a fi marcate cu desenul „ALBINUȚA”. Probele bomboanelor menționate au fost trimise spre certificare către ÎS „Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare”, Laboratorul de încărcări produse agroalimentare la data de 24.01.2017.

Menționează că, în cadrul Raportului de încercări nr. 0291-C din 30.01.2017, s-a studiat componența chimică a bomboanelor, dar și piața produselor din gama jeleu. Mai mult ca atât la data de 17.07.2017 a avut loc și instalarea utilajului „Linia de bomboane Jeleuri 2017”, importat din Turcia.

Consideră că, argumentarea hotărârii din 22.02.2021 poartă un caracter contradictoriu, care nu acoperă situația de fapt expusă de părți. Or, pe de o parte instanța face trimitere la prevederile art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor, iar pe de altă parte nu ține cont de faptul că la data de 29 august 2017 marca nr. R11905 a făcut obiectul contractului de cesiune nr. 221 dintre SRL „Nefis” în calitate de Cedent și ***** în calitate de cesionar care urma să utilizeze respectiva marcă în condițiile contractului în scopuri comerciale pe o perioadă determinată de 5 ani. Totodată instanța a omis atragerea în proces a părții interesate în proces și anume atragerea lui ***** în calitate de intervenient accesoriu.

În ședința instanței de apel reprezentantul intimatului SRL „Bucuria Dulce”, avocatul ***** nu a susținut cererea de apel, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Apelantul SRL „Nefis”, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat deși a fost citat în mod legal despre data, ora și locul examinării cauzei, iar în acest sens, în temeiul art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența apelantului, în privința căruia a fost respectată procedura de citare legală.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 22 februarie 2021, cererea de apel fiind depusă la 02 martie 2021, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de apel:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multor aspecte, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiectiilor înaintate, legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele pricinii și normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanțele de fapt ale pricinii:

Din materialele cauzei rezultă că, SRL „Bucuria Dulce” a depus spre înregistrare la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii combinate „Albinuța mea” nr. depozit 043403 din 19.11.2018, pentru produsele 30 și 35 conform CIPS.

La data de 31.10.2019, AGEPI a emis Decizia nr. 12089 prin care a acceptat parțial înregistrarea mărcii solicitate de SRL „Bucuria Dulce”, indicând că în urma examinării semnului depus spre înregistrare s-a constatat că acesta nu poate beneficia de protecție totală, deoarece se opune marca națională „ALBINUȚA” nr. 11905 din 28.10.2002, titular fiind SRL „Nefis”, înregistrată pentru toate produsele din clasa 30 și s-a acceptat înregistrarea mărcii pentru totalitatea serviciilor solicitate din clasa 35 conform CIPS.

A mai fost constat că SRL „Nefis”, este titulară pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii naționale „ALBINUȚA” nr. 11905 din 14.02.2005, înregistrată pentru produsele din clasa 30, potrivit CIPS și beneficiază de protecție până la data de 28.10.2022.

Potrivit contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, încheiat între SRL „Nefis”, în calitate de cedent și *****, în calitate de cesionar, SRL „Nefis” a cedat, iar ***** a primit în totalitate toate drepturile de a folosi marca „Albinuța” înregistrată la AGEPI sub nr. 11905 din 14.02.2005.

Prima instanță a stabilit că SRL „Nefis”, având calitatea de titular al mărcii „ALBINUȚA” nr. 11905 din 28.10.2002, pe parcursul unei perioade de 5 ani consecutiv nu a utilizat marca respectivă, ajungând la concluzia temeiniciei acțiunii depuse de SRL „Bucuria Dulce”, în urma căreia SRL „Nefis” a fost decăzut din drepturile asupra mărcii naționale combinate „ALBINUȚA” nr. R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în urma unei cereri de decădere din drepturi, depuse la judecătoria în a cărei

jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată; totodată, nimeni nu poate cere ca titularul să fie decăzut din drepturi dacă, în perioada de la expirarea termenului indicat pînă la depunerea cererii de decădere din drepturi sau a cererii reconvenționale, marca a făcut obiectul unui contract de cesiune sau de licență ori obiectul unei începeri sau a unei reluări de utilizare reală; cu toate acestea, dacă începerea sau reluarea utilizării mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de depunerea cererii de decădere sau a cererii reconvenționale, termenul respectiv începînd cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de 5 ani de neutilizare, utilizarea nu este luată în considerare în cazul cînd pregătirile pentru începerea sau pentru reluarea utilizării au intervenit numai după ce titularul a aflat că cererea de decădere sau cererea reconvențională ar putea fi depusă; perioada cuprinsă între data depunerii cererii și data emiterii deciziei de înregistrare nu se include în termenul de 5 ani.

În conformitate cu art. 25 alin. (1) Legii nr. 38 din 29.02.2008, drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin cesiune, prin contract de licență, precum și prin succesiune.

Iar alin. (3) al aceluiași articol stabilește că, gajul mărcilor se înregistrează în Registrul garanțiilor reale mobiliare conform prevederilor Legii cu privire la gaj. *Alte drepturi asupra mărcilor se înregistrează în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor sau Registrul național al mărcilor și devin opozabile față de terți din momentul înregistrării, iar datele despre aceste drepturi se publică în BOPI.*

Conform art. 26 alin. (1) Legea nr. 38 din 29.02.2008, prin contract de cesiune a drepturilor asupra mărcii, titularul unei mărci (cedent) transmite drepturile sale asupra mărcii unei alte persoane (cesionar). Drepturile asupra mărcii pot fi transmise prin cesiune oricînd pe durata protecției mărcii.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1¹) Legii nr. 38 din 29.02.2008, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii.

Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20.03.1883 statuează la articolul 5 lit. c) alin. (1), dacă, într-o țară, folosirea mărcii înregistrate este obligatorie, înregistrarea nu va putea fi anulată decât după un termen echitabil și numai dacă cel interesat nu justifică motivele lipsei sale de acțiune.

Reieșind din normele citate supra, Colegiul civil concluzionează că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a deceda SRL „Nefis” din dreptul asupra mărcii naționale combinate „ALBINUȚA” nr. R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și

Serviciilor (CIPS), reieșind din faptul că SRL „Nefis”, contrar sarcinii pozitive de a demonstra faptul utilizării mărcii, nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care să justifice acest fapt, or suportul probatoriu prezentat de către pârâtul-apelant SRL „Nefis” nu denotă netemeinicia cererii SRL „Bucuria Dulce”.

În acest sens, Colegiul civil subliniază că deși SRL „Nefis” a prezentat la materialele cauzei contractul de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, încheiat între SRL „Nefis”, în calitate de cedent, și *****, în calitate de cesionar, prin care au fost cesionate toate drepturile de a folosi marca „Albinuța” înregistrată la AGEPI sub nr. 11905 din 14.02.2005, Colegiul Civil nu va reține acest înscris în calitate de dovadă a poziției părții pârâte, reieșind din faptul că legea într-o manieră certă și clară stabilește obligativitatea înregistrării contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii în Registrul național al mărcilor, iar aceste drepturi devin opozabile față de terți din momentul înregistrării, iar datele despre aceste drepturi se publică în BOPI, iar pârâtul la rândul său nu a prezentat dovada faptului că contractul menționat a fost înregistrat la AGEPI pentru a produce efecte juridice față de terți, prin urmare orice alegații ale apelantului în acest sens se vor respinge ca nefondate.

Dealtfel, potrivit pct. 3.2.4. al Contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, cedentul SRL ”Nefis” și-a asumat obligația în termen de două luni din momentul încheierii contractului, să întreprindă măsurile necesare pentru înregistrarea contractului la AGEPI, inclusiv depunerea cererii de înregistrare și anexelor.

Nu urmează a fi reținute nici argumentele apelantului precum că, marca „ALBINUȚA” nr. 11905, a fost și este în continuare utilizată efectiv, se lucrează la pregătirea rețetelor pentru bomboane jeleu care urmează a fi marcate cu desenul „ALBINUȚA”, fiind studiată piața și componența chimică a bomboanelor, dar și piața produselor din gama jeleu, cât și la 17.07.2017 a avut loc instalarea utilajului, prezentând în acest sens Raportul de încercări nr. 0291-C din 30.01.2017, dat fiind faptul că utilizarea trebuie să fie publică, adică trebuie să fie externă întreprinderii și vizibilă clienților reali sau potențiali ai produselor sau serviciilor acesteia, iar utilizarea în sferă privată sau utilizarea strict internă, în cadrul unei întreprinderi sau unui grup de întreprinderi, nu constituie o utilizare efectivă, faptul dat fiind corect stabilit prin concluzia primei instanțe.

În concluzie, în opinia Colegiului apelantul-pârât SRL „Nefis” nu a prezentat alte probe care cu certitudine ar confirma că din data înregistrării mărcii „ALBINUȚA” înregistrată la AGEPI sub nr. 11905 din 14.02.2005, până în prezent marca menționată a fost utilizată efectiv, ceea ce implică faptul că în speță sunt întrunite condițiile, prin prisma art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, privind decăderea SRL „Nefis” din drepturile asupra mărcii naționale combinate „ALBINUȚA” nr. R11905 din 2002.10.28

pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Curtea de Justiție a Uniunii Europene în jurisprudența sa, în cauza Cauza „Minimax” 2003 (Hotărârea din 11 martie 2003, C-40/01, „Minimax”) a enunțat o serie de principii importante privind interpretarea termenului de „utilizare efectivă”, după cum urmează: Utilizarea efectivă înseamnă utilizarea reală a mărcii; prin termenul „utilizare efectivă” trebuie înțeles ca utilizarea care nu este efectuată numai în mod simbolic, cu scopul exclusiv de a menține drepturile conferite de marcă; utilizarea efectivă trebuie să fie conformă cu funcția esențială a mărcii, care constă în a garanta consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produselor sau serviciilor, permițându-i acestuia din urmă să distingă, fără posibilitatea vreunei confuzii, produsul sau serviciul în cauză de alte produse sau servicii care au o origine diferită; utilizarea efectivă implică utilizarea pe piață a unei mărci pentru produsele sau serviciile protejate de aceasta și nu numai în cadrul întreprinderii în cauză; utilizarea efectivă trebuie să facă referire la produsele și serviciile care sunt deja – sau pe cale să fie – comercializate și pentru care întreprinderea face pregătiri pentru a atrage clienți, în special prin intermediul campaniilor publicitare; atunci când se evaluează dacă a existat o utilizare efectivă, trebuie să se ia în considerare totalitatea faptelor și circumstanțelor relevante pentru a se stabili dacă exploatarea comercială a mărcii este reală, în special dacă utilizarea respectivă este considerată a fi justificată în sectorul economic vizat, în vederea menținerii sau creării unor cote de piață în beneficiul produselor și serviciilor protejate de marca respectivă; Prin urmare, circumstanțele în speță pot include faptul de a lua în considerare, *inter alia*, natura produselor sau a serviciilor vizate, caracteristicile pieței în cauză, sfera de acoperire și frecvența utilizării mărcii;

Colegiul civil accentuează că, nu este suficient ca cel care folosește un nume pentru un produs/serviciu să îl înregistreze ca marcă, el trebuind să depună diligențe permanente în perioada de protecție a mărcii, în special prin folosirea permanentă a acesteia. Faptul că primește un certificat de marcă nu îi va garanta exclusivitatea pentru o perioadă de 10 ani dacă nu se va comporta ca un bun „proprietar” de drepturi de proprietate industrială.

Atât legislația națională, cât și cea internațională din domeniu impune obligativitatea utilizării mărcii din momentul înregistrării acesteia, tocmai pentru a nu se crea impedimente și bariere pentru alți subiecți de drept și pentru a se evita abuzul de drept prin obținerea unui beneficiu nejustificat de pe seama unui drept de proprietate industrială, dar și pentru a se evita scopul de blocaj.

În consecință, Colegiul civil constată că, argumentele invocate în apel de către apelant, poartă un caracter declarativ și nu corespund realității, concluzia primei instanțe în acest sens este bazată pe normele de drept material aplicabile

speței, pe probe concludente, utile și pertinente și corespunde prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect a soluționat litigiul dat în conformitate cu art. 130 CPC. Iar, în apelul depus nu a fost invocat nici un argument care ar putea răsturna concluzia dată de instanța de fond.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de apelantul SRL „Nefis” sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și cererile de alăturare la cererea de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DECIDE :

Apelul declarat de SRL „Nefis” se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 februarie 2021, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Bucuria Dulce” către SRL „Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Sîrbu Victoria

Judecătorii

Buhnaci Virgiliu

Dulghieru Dorin